

Duo Tractatus

Moneta, Giampietro

Marburg, 1628

II. An excommunicatus possit optare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63048](#)

70 ALEX. MONET. TRACTAT.

fin. num. 35. & seqq. Pro majoribus ordine erit optimus tex. d. c. statuimus: idemq; de consuetudine, quae habere aliam aequitatem, tradit gloss. & Dd. d. verbo, antiquiores, exempl. sicutq; ibi Jo. An. Gem. & Franc.

19 si detur oprio doctoribus, quorum t̄ ordo est prae-
pius, c. cum ex injuncto, de haret. c. super, d. mag. c. d.
multa, de praben. vel filiis Principum, aliisque insigni-
bus personis, d. c. de multa, c. ne aliqui, de priv. & clem.
presenti, de bapt. cum similib. Præterea restringi potest
principalis hæc conclusio per ea, quæ dicimus inf. q. seq.
concl. 2. illatione 3.

Quæro SECUNDO, An excommunicatus possit
optare?

20 Respondeo t̄ quod sic: ita voluerunt Dom. de Rot.
decis. 5. num. 1. de concess. praben. in no. Cassad. decis. 17.
num. 5 de praben. Franc. Marc. decis. Delphin. 1259. nu.
4. t̄ par idem voluit Paris cap. dilecti colum. 1. de except.
Gemini. d. c. fin. §. fin. num. 4. & ibi Franc. in princip. nu.
6. & Rebus. in c. postulatu, num. 132. de cler. excom. mi-
nistr. En Falcon. in tract. de reservat. q. 1. in 5. effect. &
Gig. de pens. q. 63. ubi hanc communem opinionem i.
21 dicit. Contrarium t̄ tamen tenere videntur, Add.
Rot. d. decis. 5. post Petr. de Perus. in c. referente, depn.
ben. qua repot. est in ejus tract. de permut. benef. & q. 1.
met Rot. decis. 8. num. 10. de sent. excom. in antiq. & Fa-
con. in d. tract. de reserv. benef. q. 4. effect. 5. num. 3. Pu.
22 qua opinione facit primo, quod excommunicatus
non facit suos fructus præbendæ, iisque privatur,
habetur in c. pastoralu, §. verum, de appell. multo vero
minus poterit optare præbendam, cum sirres spiritua-
lis, vel saltem spirituali annexa, ut not. Archid. in c. gra-
23 tia, in princ. de rescript. in 6. Secundo, quia t̄ collatio
beneficii excommunicato facta nulla est, c. postulatu
cum ibi not. per Dd. de cler. excom. ministr. & not. Rot.
decis. 5. de sent. excom. in antiq. Cassad. d. decis. 17. nu.
de praben. late Staphil. de lit. grat. & justit. tit. de vi
effect claus. in princip. num. 9. Tertio, facit tex. d. c. refe-
rente, ubi in specie disponitur, excommunicatum
optare.

optare non posse. Quibus tamen non obstantibus, prima opinio ut communior est, ita verissima, moventur autem omnes illi, quia † option non est collatio, ut not. Archid. c. fin. de consuet. in 6. & nos latius inf. cap. 24
 7. q. 1. excommunicatus vero solum prohibetur, ne ei conferri possit beneficium, quare illud satis probabile est, † excommunicatum posse beneficium sibi absenti collatum acceptare, quod & voluit Rot. d. decis. 5. de concess. præben. & decis. 8. de sent. excom. & tenet etiam Staphil. d. tit. de vi & eff. clausularum, vers. 6. quaritur, num. 22. lateque tradit Goyar. in rel. c. alma mater, 1. par §. 7. num. 4. de sent. excom. lib. 6. immo aliqui non improbabiter tenuerunt, mero jure valere † collationem beneficii excommunicato factam, ut Card. cons. 40. incip. in facto, neq; ei refiagatur tex. d. c. postulatus, cum non declareret, collationem excommunicato factam ipso jure non tenere, sed solum non posse illi conferri beneficium, idque ab eo non posse sine dispensatione retineri, sed confirmari etiam potest ista communior opinio, quoniam excommunicatus † a. 27
 qui paratur deputato, ut tradunt doctores in l. ejus qui, ff. de testam. & §. minor. Instit. de cap. dimin. & not. Innoc. in c. qualiter, & quando, il. 2. de accusat. Rot. decis. prox. alleg. & decis. 4. de sent. excom. in antiquior. num. 1. post gloss. Io. An. c. decernimus, de sent. excom. in 6. sed deportatus potest † eligere, & optare, lex testamento, §. 28
 si quis rogatus, ad Trebell. ergo poterit & excommunicatus. Accedat etiam quod excommunicatus † potest ea, quæ sunt facti, & per quæ solum voluntas declaratur, c. pro illorum, de præben. c. si vero, de sent. excom. juncto d. c. decernimus, de sent. excom. in 6. & c. significasti de eo, qui dux. in matr. sed per optionem solum declaratur voluntas & sine collatione nova ad summum acquiritur jus ad præbendā, non autem ad beneficium, ut colligitur ex Rot. dd. decis. proxime alleg. & Gemin. d. §. fin. & de se patet. ergo, & c. Quibus sic stantibus, non obstant, quæ in contrarium allegantur. Non primum: nam in d. c. pastoralis fructus † non auferuntur ipso jure 30

excommunicato, sed per sententiam, & quidem id expresse continere debet sententia, ut ibi optime notat gloss. in verbo, subtrahuntur. Non secundum: optio enim sit sine collatione, unde non recte a guitar, cum diversa sint, vulg. l. Papinianus, ff. de minor. maxime cum simus in pœnibus & odiosis, quæ potius restrin-genda sunt, c. odia, de reg. iur. in 6. cum similibus. Non tertium: nam ille textus non loquitur de optione nostra, sed de optione inter duo beneficia, quæ requiri collationem.

Quæro TERTIO, An absentes ab ecclesia saltem ex justa causa possint optare?

3.1 PRIMA CONCLUSIO Probabile est, quosvis absentes optare posse: ita colligitur ex Doctoribus infra allegandis, in sequenti conclusione, dum enim querunt, an posito statuto, vel consuetudine, quæ dat optionem præsentibus tantum, absentes in servitio ecclæ vel Papæ, vel alia justa de causa, ob quam præsentes habeantur, optare possint, aperte supponunt, quod ubi non adsit talis specialis consuetudo, vel statutum, quod soli præsentes optent, etiam non præfetes optare poterunt; idemq; satis videtur esse de me re tex. & Dd. d. c. fin. dum permittunt ac volunt, optionem etiam per alios fieri posse, tempusque ad optionem datum non currere, nisi à die scientiæ, vix eam necessitas adesse viderit per alium optandi, virque ignorantia præsumi posse præterquam in absente. Domum id ipsum probari potest ex iis, quibus paulo post ostendemus, consuetudinem extendi posse ad casum similem, & rationabilem.

SECUNDA CONCLUSIO. Ubi statutum ecclæ disponat, vel etiam consuetudo id solum obtinet, quod præsentes optent, forte quia numquam casu absentia evenit, vel etiam quod solum præsentes optent, si casus eveniat, certissimum est, t̄ absentes in servitio ecclæ, vel Papæ optare posse intra viginti dies à tempore scientiæ: ita Io. An. d. c. fin. verbo, inniens, versic. item scias, & ibi Gemin. in princip. num. 6

Franc